

rakter og er ikke nogen betingelse for påbudets gyldighed.

Miljø- og energiministeren kan ifølge *stk. 3* fastsætte regler om kommunernes administration af bestemmelserne om installation af solvarmeanlæg. Der kan herunder blandt andet fastsættes regler om, hvilke forhold der skal påses i sagsbehandlingen. Endvidere kan der fastsættes regler om, at kommunalbestyrelsen kan give dispensation fra pligten til at installere solvarmeanlæg, når nærmere angivne hensyn taler herfor. Det er hensigten, at der skal kunne gives dispensation, når væsentlige hensyn til bygningens anvendelse eller indretning, fredningsmæssige interesser og lignende taler for det.

Til § 10 h

Det følger af *stk. 1*, at kommunalbestyrelsens afgørelser om pligten til at installere solvarmeanlæg kan påklages til Energiklagenævnet. Dette nævn er uafhængigt af miljø- og energiministeren og er nedsat i henhold til § 5, stk. 2, i lov om statstilskud til dækning af udgifter til kuldioxidafgift i visse virksomheder med et stort energiforbrug. Under hensyn til den energimæssige sagkundskab i nævnet findes det mest hensigtsmæssigt at afskære muligheden for at indbringe en sag for domstolene, før den endelige administrative afgørelse foreligger.

Ved *stk. 2* fastsættes en klagefrist til klagenævnet på 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt. Klagefristen regnes fra det tidspunkt, hvor meddelelsen om afgørelsen er nået frem. Klagen skal være kommet frem til nævnet inden udløbet af klagefristen. Fristen udløber samme ugedag, som meddelelsen er nået frem, 4 uger senere. Når klagefristens sidste dag falder på en lørdag eller helligdag, forlænges fristen til den påfølgende hverdag.

Ifølge *stk. 3* kan Energiklagenævnets formand efter aftale med nævnet træffe afgørelse på nævnets vegne i sager, som nævnet behandler efter denne lov og regler udstedt i henhold til loven. Hensigten er at muliggøre en enkel sagsbehandling i sager eller typer af sager, der ikke nødvendigvis kræver en stillingtagen fra det samlede nævn.

Miljø- og energiministeren bemyndiges i *stk. 4* til at fastsætte regler om, at visse afgørelser ikke skal kunne indbringes for Energiklagenævnet. Det er hensigten, at klageadgangen skal begræn-

ses til sagskategorier, der forudsætter en væsentlig individuel vurdering. Eksempelvis kan det fastsættes, at kommunen træffer endelig afgørelse i spørgsmål om, hvorvidt en bygning ligger i et fjernvarmeområde og eventuelt i sager, hvor beregningen af brugerøkonomien, må anses for at være enkel.

Endvidere kan der fastsættes regler om betaling af gebyr til dækning af omkostningerne ved behandling af en klage for Energiklagenævnet. Gebyret ventes at udgøre 500 kr. ligesom ved klager i medfør af en række andre love på energiområdet.

Miljø- og energiministeren kan tillige fastsætte regler om Energiklagenævnets sammensætning ved nævnets behandling af afgørelser efter denne lov og regler udstedt i henhold til loven. Det er hensigten, at nævnet i disse sager skal have den fornødne økonomiske og tekniske sagkundskab om energibesparelsesforhold ligesom ved klagesager i henhold til lov om fremme af besparelser i energiforbruget og lov om fremme af energi- og vandbesparelser i bygninger.

Til nr. 3

Bestemmelsen i § 11 a, *stk. 4*, hvorefter kommunalbestyrelsen og Energiklagenævnet kan pålægge bygningsejere og installatører at meddele alle sådanne oplysninger, som er nødvendige til behandling af sager om installation af solvarmeanlæg, skal sikre, at kommunen og nævnet effektivt kan tilvejebringe de fornødne oplysninger til deres sagsbehandling.

Til nr. 4

Den ændrede formulering af § 11 b, *stk. 1*, indebærer, at der kan pålægges straf af bøde eller hæfte for at meddele urigtige eller vildledende oplysninger eller undlade at meddele oplysninger i forhold, der vedrører installation af solvarmeanlæg, ligesom det er tilfældet ved tilskudssager efter loven. Endvidere kan der pålægges straf af bøde eller hæfte for at tilsidesætte kommunalbestyrelsens påbud om at berigtige et ulovligt forhold, jf. § 10 g, stk. 2. Bestemmelsen svarer til tilsvarende bestemmelser om håndhævelse af påbud om lovliggørelse i anden lovgivning.

Til § 2

Det er hensigten, at lovforslagets bestemmelser skal sættes i kraft den 1. oktober 2001. Bestemmelsen giver en fleksibilitet med hensyn til ikrafttrædelsen, hvis forholdene taler for det.